

200703434/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/43079 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 17 april 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op 20 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellante (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het onredelijk is de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning in te trekken nu het juist de vader en de moeder van de vreemdeling zijn geweest die destijds onjuiste gegevens hebben verstrekt of gegevens hebben achtergehouden, de verblijfsvergunning van de vader niet meer kan worden ingetrokken en de vreemdeling ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning niet is gehoord. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank aldus heeft miskend dat de intrekking ertoe strekt de situatie te bewerkstelligen zoals die zou zijn geweest indien wel de juiste gegevens zouden zijn verstrekt en dat daarbij aan de door de rechtbank vermelde omstandigheden geen betekenis toekomt.

2.1.1. Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, worden ingetrokken, indien de desbetreffende vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.1.2. De rechtbank heeft in de door haar in aanmerking genomen omstandigheden ten onrechte grond gevonden voor het oordeel dat de minister het verstrekken van onjuiste gegevens en het achterhouden van gegevens niet in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (rechtsoverweging 2.5.1 van de uitspraak van 2 augustus 2004 in zaak no. 200403143/1, JV 2004/364) volgt uit de

geschiedenis van de totstandkoming van artikel 35 van de Vw 2000 (Nota naar aanleiding van het Verslag, Kamerstukken II 1999/2000, 26 732, no. 7, blz. 25-26) dat voor beantwoording van de vraag of tot intrekking op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens, als bedoeld in artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan worden overgegaan, bepalend is of bij bekendheid met de juiste gegevens de ingetrokken vergunning zou zijn verleend. Daarbij is niet van belang of het de desbetreffende vreemdeling kan worden toegerekend onjuiste, dan wel onvolledige gegevens te hebben verstrekt, zodat het evenmin relevant is of het die vreemdeling zelf was die onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. Hieruit moet tevens worden afgeleid dat persoonlijke omstandigheden van de desbetreffende vreemdeling die tot het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens hebben geleid, evenmin van belang kunnen zijn. De omstandigheden die de rechtbank hebben geleid tot het oordeel dat de intrekking van de verblijfsvergunning onredelijk is, kunnen derhalve, anders dan de rechtbank heeft aangenomen, niet aan intrekking op de voet van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in de weg staan.

2.1.3. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het volgende overwogen.

2.2.1. Voor zover de vreemdeling in beroep heeft betoogd dat de minister niet in redelijkheid tot intrekking van de aan haar verleende vergunning heeft kunnen besluiten, omdat zij inmiddels twaalf jaar in Nederland woonachtig is, faalt dat betoog. Blijkens paragraaf C6/31.4.1, gelezen in samenhang met paragraaf C6/31.2.1.1, van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals deze luiden ten tijde van belang, wordt bij de toepassing van voormeld artikelonderdeel het beleid gevoerd dat, analoog aan hetgeen in artikel 3.97 van het Vreemdelingenbesluit 2000 is bepaald voor de verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd, intrekking kan plaatsvinden, tenzij sinds de verlening of de verlenging een periode van twaalf jaar is verstreken. Dat beleid is niet onredelijk. Vast staat dat ten tijde van de intrekking van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning de bedoelde periode van twaalf jaar nog niet was verstreken.

2.2.2. Aan bespreking van de overige bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbreekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.2.3. Gezien het voorgaande, zal het beroep tegen het besluit van 30 augustus 2006 alsnog ongegrond worden verklaard.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 17 april 2007 in zaak no. AWB 06/43079;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

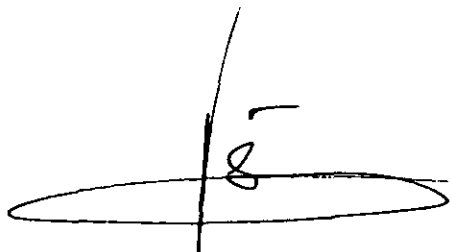
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

282-532.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/43079

V-nr(s):

**uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 17 april 2007**

in de zaak van

eiseres, woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde
mr. G.A.P. Avontuur te Breda,

en

**de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,**
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters.

1. Procesverloop

1.1 Eiseres heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 30 augustus 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake de intrekking op grond van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet (hierna: Vw 2000) van de aan haar verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 15 maart 2007. Eiseres is in persoon verschenen en is bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiseres heeft gesteld te zijn geboren op _____ de Bosnische nationaliteit te bezitten en sedert 31 augustus 1994 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Op 6 september 1994 heeft de moeder van eiseres, namens eiseres, een aanvraag

ingediend om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf. Bij besluit van 22 mei 1995 heeft verweerder aan eiseres een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (hierna: vvtv) verleend. Tegen dit besluit is op 20 juni 1995 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 23 november 1995 is deze vvtv ingetrokken en is de aanvraag om toelating als vluchteling ingewilligd. Deze vergunning is met de inwerkingtreding van de Vw 2000 op 1 april 2001 van rechtswege aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde voornemenprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot intrekking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning asiel wegens het verstrekken van onjuiste gegevens, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van die vergunning zouden hebben geleid. Deze intrekking is geschied met terugwerkende kracht tot 6 september 1994. Verweerder heeft daarbij toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiseres heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte haar verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd heeft ingetrokken. Eiseres heeft daarbij een beroep gedaan op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Eiseres heeft in dat kader aangevoerd dat de stelling van verweerder dat eiseres uitsluitend in een reguliere procedure haar belangen ingevolge artikel 8 EVRM kan inbrengen strijdig is met jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Ter ondersteuning van haar standpunt heeft eiseres verwezen naar de uitspraak van het EHRM van 2 december 2004 (JV 2005/221). Tevens heeft eiseres verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 30 oktober 2006 (nr. 200601511/1). Verder heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat verweerder bij de afweging van de betrokken belangen ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bijzondere feiten en omstandigheden van haar geval. Eiseres heeft in dat kader opgemerkt dat zij ten tijde van de asielaanvraag in verband met haar leeftijd niet zelf is gehoord, dat zij inmiddels (volgens Roma-gebruiken) met een Nederlander is getrouwd en dat zij vier minderjarige kinderen heeft. Voorts is volgens eiseres van belang dat zij inmiddels twaalf jaar woonachtig is in Nederland. Tot slot heeft eiseres als bijzondere omstandigheid naar voren gebracht dat het Nederlanderschap van haar vader op 22 november 2006 is ingetrokken en dat haar vader thans op basis van de eerder aan hem verstrekte verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd rechtmatig verblijf in Nederland heeft. Nu haar vader vanaf 7 september 1994 is toegelaten als vluchteling en er derhalve inmiddels meer dan twaalf jaren zijn verstreken, kan verweerder de verblijfsvergunning van de vader van eiseres niet meer intrekken. Volgens eiseres is het onbillijk dat haar verblijfsvergunning wel is ingetrokken en die van haar vader niet. Dit terwijl het juist haar vader was die destijds de onjuiste gegevens aan verweerder heeft verstrekt. Eiseres is van mening dat het bestreden besluit mede om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 33 Vw 2000 is Onze Minister bevoegd een verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te trekken.

Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.6 Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 8 EVRM is de rechtbank van oordeel dat hetgeen door eiseres in dit kader is aangevoerd geen doel treft. Daartoe verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de AbRS van 6 augustus 2003 (nr. 200302605/1) waarin is overwogen dat

"De strikte scheiding tussen asiel en regulier leidt ertoe, dat de beoordeling van artikel 8 EVRM, behoudens in het kader van een vergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, Vw 2000, dient plaats te vinden in de procedure omtrent een reguliere vergunning. Er bestaat geen grond om te oordelen dat bedoelde scheiding ingeval van intrekking van een verblijfsvergunning asiel niet geldt. De in dat geval mogelijk aan artikel 8 EVRM te ontleen aanspraken nopen daar niet toe. Met de mogelijkheid in voorkomende gevallen de betrokken vreemdeling een reguliere verblijfsvergunning te verlenen ter eerbiediging van artikel 8 EVRM, is de bescherming die deze bepaling beoogt te bieden voldoende gewaarborgd."

Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft mogen stellen dat de belangen van eiseres in het kader van artikel 8 EVRM niet in de onderhavige procedure kunnen worden meegenomen. De overwegingen in de reeds aangehaalde uitspraak van het EHRM van 2 december 2004 en de reeds aangehaalde uitspraak van de AbRS van 30 oktober 2006, waarop eiseres zich heeft beroepen, leiden niet tot een ander oordeel. Het EHRM heeft zich in voornoemde uitspraak namelijk uitgesproken over een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid. De uitspraak van de AbRS ziet op de afwijzing van een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier. In het onderhavige geval gaat het daarentegen om de intrekking van een verblijfsvergunning asiel. Gelet op het voorgaande heeft verweerder aan de verwijzing van eiseres naar vermelde uitspraken niet de waarde hoeven toekennen die zij daaraan gehecht wenst te zien. Indien eiseres verblijf bij haar familie wenst dan kan zij een daartoe strekkende verblijfsvergunning aanvragen.

2.7 Naar aanleiding van de door eiseres in het kader van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) aangevoerde bijzondere omstandigheden overweegt de rechtbank het volgende. Eiseres heeft gewezen op het feit, en verweerder heeft dit niet weersproken, dat haar vader nog steeds in het bezit is van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Ingevolge verweerders in C6/31.3.4.1 en C6/31.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 opgenomen beleid, zoals dit luidde ten tijde hier in geding, kan verweerder de verblijfsvergunning van de vader van eiseres in verband met het verstrijken van de periode van twaalf jaar thans ook niet meer intrekken. Dit, terwijl het juist de vader en moeder van eiseres zijn geweest die de onjuiste gegevens hebben verstrekt of gegevens hebben achtergehouden op basis waarvan destijds aan eiseres een verblijfsvergunning asiel is verstrekt. Bovendien is eiseres ten tijde van de verstrekking van de verblijfsvergunning niet gehoord door verweerder. Onder die omstandigheden acht de rechtbank het niet redelijk om de aan eiseres verstrekte verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te trekken.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt op grond van strijd met de artikelen 3:4 Awb en 3:46 Awb.

2.8 Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en het bestreden besluit zal worden vernietigd. De rechtbank acht termen voor een proceskostenveroordeling aanwezig. De proceskosten zijn op basis van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1).

Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling aan de griffier te geschieden.

3. Beslissing

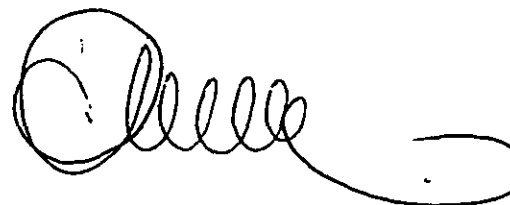
De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kouwenhoven en in het openbaar uitgesproken op 17 april 2007, in tegenwoordigheid van F.M.C. Ronde, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

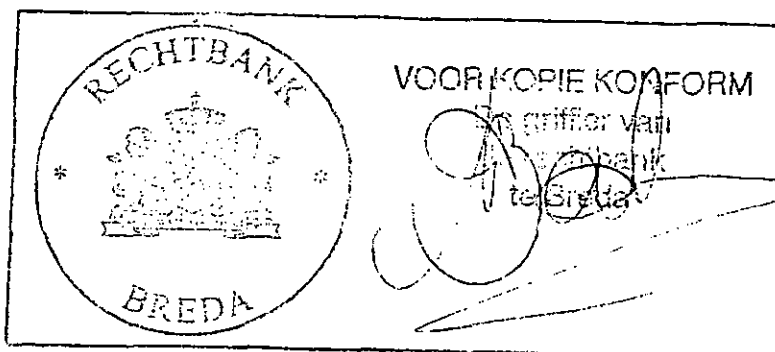
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

20 APR. 2007

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mw. mr. I.J.A. Klep
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda
van 17 april 2007
met kenmerk 06/43079

Inzake:

met IND-kenmerk 9409.06.0116
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mw. mr. G.A.P. Avontuur
advocaat te Breda

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

I.J.A. Klep
073 - 888 3021

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda van 17 april 2007, verzonden op 20 april 2007, met kenmerk Awb 06/43079 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 30 augustus 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 6 september 1994 heeft de moeder van verweerder, mede namens verweerder, een aanvraag om toelating als vluchteling en een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. Bij besluit van 22 mei 1995 is verweerder in het bezit gesteld van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf.
- 2.2 Op 7 september 1994 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit.
- 2.3 Bij besluit van 23 november 1995 is de aan verweerder verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingetrokken en is de aanvraag om toelating als vluchteling ingewilligd.
- 2.4 Bij besluit van 30 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) de aan verweerder verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op grond van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) ingetrokken.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) Onder die omstandigheden acht de rechtbank het niet redelijk om de aan eiseres verspreide verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te trekken. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt op grond van strijd met de artikelen 3:4 Awb en 3:46 Awb."
- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berust de rechtsoverweging 2.8 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grief

Ad grief 1

- 4.1 Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33, worden

ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

- 4.2 Volgens het beleid zoals dat ten tijde van het bestreden besluit was neergelegd in onderdeel C6/31.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) (thans neergelegd in C5/1 van de Vc 2000) kan van de bevoegdheid om de vergunning krachtens artikel 35 van de Vw 2000 in te trekken gebruik worden gemaakt, tenzij een ieder verbindende bepaling van een verdrag of van een besluit van een volkenrechtelijke organisatie, een wettelijk voorschrift of algemene beginselen van behoorlijk bestuur zich daartegen verzetten.

- 4.3 In de geschiedenis van de totstandkoming van de Vw 2000 (Nota naar aanleiding van het Verslag, Kamerstukken II 1999-2000, 26 732, nr 7, p. 25-26) is onder meer het volgende vermeld:

Met de intrekking van de verblijfsvergunning op grond van het feit dat er bij de verlening of verlenging onjuiste gegevens zijn verstrekt, wordt slechts beoogd de situatie te herstellen zoals die zou zijn geweest, indien wel de juiste gegevens zouden zijn verstrekt. Zoals in de betreffende artikelen tot uitdrukking wordt gebracht, is de intrekking gericht op het ongedaan maken van de gevolgen die aan de onjuiste gegevens zijn verbonden. Met de intrekking van de vergunning wordt dan ook nadrukkelijk niet beoogd enig leed toe te voegen. Zij is louter van reparatoire aard en niet van punitieve aard.

Om die reden is dan ook niet vereist dat de vreemdeling de onjuiste gegevens zelf heeft verstrekt, dat hij op de hoogte was van de verstrekking van de onjuiste gegevens of dat hij daarmee heeft ingestemd. Opzet van de vreemdeling of diens persoonlijke betrokkenheid in welke vorm dan ook, is evenmin vereist; dergelijke factoren zijn immers niet relevant voor de vraag welke beslissing rehtens de juiste zou zijn geweest. Indien er geen onjuiste gegevens waren verstrekt en derhalve evenmin voor de vraag of de bestaande situatie moet worden gecorrigeerd door intrekking van de ten onrechte verleende vergunning. Het gaat er bij de intrekking uitsluitend om dat de situatie wordt hersteld naar de situatie zoals die had behoren te zijn.

- 4.4 Hieruit volgt dat voor de vraag of tot intrekking op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens, als bedoeld in artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan worden besloten, bepalend is of bij bekendheid met de juiste gegevens de ingetrokken vergunning zou zijn verleend.

Vergelijk:

- *AbRS d.d. 2 augustus 2004, JV 2004/364.*

- 4.5 Nu met de intrekking van de aan verweerder verleende verblijfsvergunning slechts wordt beoogd de situatie te herstellen zoals die zou zijn geweest, indien wel de juiste gegevens zouden zijn verstrekt, heeft de rechtbank ten onrechte betekenis gehecht aan de omstandigheid dat de verblijfsvergunning van de vader van verweerder, in verband met het verstrijken van de periode van twaalf jaar, niet meer kan worden ingetrokken. Nu evenmin van belang is of het de vreemdeling kan worden toegerekend onjuiste, danwel onvolledige gegevens te hebben verstrekt, heeft de rechtbank ten onrechte betekenis gehecht aan de omstandigheid dat het juist de vader en moeder van verweerder zijn geweest die onjuiste gegevens hebben verstrekt of gegevens hebben achtergehouden op basis

waarvan destijds verweerder is toegelaten als vluchteling. Nu de moeder van verweerder destijds mede namens haar een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend, bestond geen aanleiding om haar te horen. De rechtbank heeft vorenstaande miskend en ten onrechte geoordeeld dat het niet redelijk was om de aan verweerder verstrekte verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te trekken.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 30 augustus 2006 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 16 mei 2007

Gemachtigde

Mw. mr. I.J.A. Klep, senior procesvertegenwoordiger

*De Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging 's-Hertogenbosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 30 21
telefax 073 - 888 30 87*